

CONTE FINALISTA

TENIA LOS OJOS CERRADOS

Tenia los ojos cerrados cuando sonó el despertador. Por lo general me despierto antes, pero hoy no, me fue imposible hacerlo. Pasada una hora volví a abrir los ojos. Me rodé sobre mi espalda para ver por la ventana y darme una idea de qué hora pudiera ser, pensé que eran como las 10 de la mañana por lo claro del día pero estaba equivocado, cogí el teléfono y leí 14:28, pensé en ir a desayunar pero comer me sonó más normal considerando la hora. Encendí el ordenador al tiempo que me levantaba de la cama.

Bajé los tres pisos para llegar a la cocina, y vi a mi madre que tenía un cuadro, un cuadro de un payaso. A mí nunca me gustó ese payaso, siempre me dio miedo, y vino con las dos manos abiertas y los 10 dedos estirados...

A la semana de tenerlo murió mi perro, y el payaso tenía un dedo menos, a los días murió mi hermano, y fui al payaso y tenía otro dedo bajado, al tiempo murió mi abuela fui al payaso y le faltaba otro dedo, le dije a mi mamá que lo tirara y no me hizo caso, al final la hice entrar en razón... y lo tiró. Ami ese cuadro me da mucho miedo y puede estar matando a miles de personas, siempre aparece en mis sueños y yo creo que es porque no se salio con la suya de matar a toda mi familia.

Celia Uréndez Palmerín

ELS ALTRES PARTICIPANTS

EL TERROR I LA POR

El terror i la por són dues coses que no es poden descriure fins que es viuen en primera persona i jo desgraciadament, les vaig haver de viure quan tenia 20 anys i vivia a Barcelona. Vivía sola en un pis petit al carrer Aragó amb Bruch. Una nit, vaig tornar a casa meva després d'haver anat a la Universitat, com tots els dies. Vaig saludar al meu gos, em vaig dutxar, i vaig anar al llit. Fins ara, tot era normal, fins que a les dues de la matinada més o menys, el meu gos em va aixecar del llit amb els lladrucs molt espantat, quan vaig obrir els ulls vaig veure tot el meu pis en flames. Em vaig quedar en shock sense saber que fer i vaig agafar el meu gos, vaig saltar entre les flames i vaig aconseguir sortir del pis i vaig anar al carrer. Minuts després van arribar els bombers i van controlar el foc. Al matí següent se'm va apropar un bomber i em va donar unes fotos que havia recuperat del meu pis, eren de ma mare i mon pare. Li vaig donar les gràcies i qui m'ho havia de dir, és amb l'home que araestic a la meva habitació i és l'home amb qui fa menys d'un any em vaig casar. Ara, puc dir que ho he

superat i que junt amb en Gorka, el bomber que em fa donar les fotos, comparteixo la meva vida i sóc una dona molt feliç.

Iratxe Castosa Cabeza

La pitjor nit de la meva vida

Era una nit d'hivern, jo era al llit i vaig sentir un soroll que venia de la finestra, em vaig imaginar que eren els arbres moguts pel vent, però al mateix temps m'imaginava una cosa monstruosa decidida a entrar a la meva habitació.

La veritat era que estava mort de por i volia cridar la meva germana perquè ella em donava seguretat. Em vaig decidir a cridar-la perquè vingues, i ella va venir molt ràpidament a ajudar-me. Em va preguntar que què em passava i l'hi vaig dir; ella molt ràpid se'n va anar a la cuina i va agafar un ganivet.

Ens vam preparar per obrir la finestra, ella va ser la valenta que la va obrir, la anava obrint a poc a poc i no passava res, però just quan estàvem més confiats un mussol va entrar a la meva habitació.

Vaig passar uns dels pitjors dies de la meva vida per culpa d'un mussol.

Ivan Mota Duro

El terror i el miedo.

En mi pueblo llamado Oban de Nueva Zelanda, ayer empezaron unos bombardeos y hoy todavía siguen. Mi madre dice que mañana con mis otros tres hermanos y yo cogemos un tren con destino a Barcelona, pero mi madre no podrá venir, así que estoy triste, porque soy el más grande y me tendré que encargar de mis hermanos.

Cuando llegué a Barcelona, me quedé asombrado, porque la casa era enorme, yo y mis hermanos empezamos a jugar al escondite, pero mi hermana más pequeña se escondió en el armario y no apareció.

Al día siguiente todos la estábamos buscando y mi hermano pequeño fue al armario, se metió, y desapareció también. Yo empezaba a preocuparme cada día más.

Al otro día mi hermana mayor fue, y también se metió en el armario y también desapareció. Y al final yo también fui, y me metí, y también desaparecí. Y allí estábamos otra vez con mi madre y mi padre, pero empecé a sonreír y me alegré porque al fin conseguí volver a estar en casa.

Pero en realidad todo era un sueño, un horrible sueño, porque en realidad seguía en aquella horrible casa. No volví a casa, y empecé a llorar en esa horrible habitación.

¡Qué alegría! me acabo de enterar que han acabado los bombardeos en mi pueblo, mañana vuelvo a él, volveré a casa con mi familia, volveré a ver a mis amigos.

Estoy en mi pueblo y ya vuelvo a ser yo.

Brian Romero Pérez

EL TERROR I LA POR

Quan tenia sis anys, em va passar una cosa, que mai oblidaré. Era de nit i estava amb la meva mare, que per cert no es trobava gaire bé. Estava escoltant sorolls, pensava que era del carrer , se'm va ocórrer anar a mirar per la finestra per veure si hi havia algú. Vaig veure a un home borratxo i em va dir: ves a l'habitació de la teva mare!.

Vaig anar i la vaig veure allà morta amb un ganivet al coll. Aquest home em va dir que tornaria al dia següent a matar-me a mi, jo vaig córrer a casa dels meus avis, no hi havia ningú i jo tenia molta por.

Vaig seure al costat d'un contenidor, i suposo que em vaig adormir. Quan em vaig despertar, estava al meu llit com sempre adormida. Vaig anar a l'habitació de la meva mare, i estava adormida. Es va despertar, i vaig anar corrents a donar-li una abraçada. Tot havia estat un somni!

Candela Garcia Jimenez

EL TERROR Y EL MIEDO

Esta es la historia que me sucedió un día: estaba en mi casa, y de repente, sonó el teléfono. Lo cogí, y una persona con voz distorsionada me dijo: quieres ganar dinero fácil? Yo dije: si, encantado, dime qué tengo que hacer. Él dijo: quedaremos en la plaza del parking de la Plaza de la Vila mañana por la noche alrededor de las 10 de la noche, y colgó.

Yo estaba impaciente y esa noche dormí de pena. Al día siguiente estaba impaciente por saber qué pasaba, llegue al sitio y el hombre estaba ahí. De repente, del coche salieron cuatro personas más, me pegaron un sartenazo en la cabeza y me quede inconsciente. Cuando me desperté, me

encontré en un sitio oscuro y pequeño. Lo que me pasó durante los días siguientes son cosas que ni puedo nombrar y no sé ni cómo sigo vivo.

Jordi Arenas Carballo

EL TERROR I LA POR

És de nit i és tot fosc, són les 6 del mati i haig de llevar-me, és l'hora d'anar a la universitat, a la nit he tingut un malson i no he dormit gaire. Esmorzo, em vesteixo i surto al carrer. No hi ha ningú, el silenci m'acompanya i la por m'aterreix. Estic a l'avinguda de la Generalitat, quan de sobte el silenci es trenca, un cotxe s'atura, penso que s'ha aturat perquè el semàfor està vermell, però no. Un grup de nois d'uns 18 anys baixen del cotxe i comencen a dir paraules com "guapa, sube que te llevamos con nosotros..." estic acollonida, la por s'apodera del meu cos i em domina. Penso que podria córrer, però crec que millor serà fer com que no els sento, confiar en mi mateixa i ser forta davant la situació, els nois cada cop estan més a prop i jo més nerviosa encara. Un d'ells m'agafa de les mans i m'intenta fer un petó, però jo allunyo la cara, l'altre m'agafa la bossa i comença a veure el que tinc i els altres es riuen veient l'espectacle, quan de sobte un senyor d'uns 40 anys apareix i els nois corrents es fiquen al cotxe. Estic plorant i el senyor m'agafa la bossa i em diu que m'acompanya a casa. Per sort no m'ha passat res; el senyor s'ha apuntat la matrícula i els he denunciat.

Susana Cantero Ortega

EL TERROR I LA POR

La por atterradora és l'amiga del terror.
El terror amb el seu furor
s'apodera del qui creu en la por.
Qui ha comès aquest error?
Ai, quin horror!
No creguis en la por,
i veuràs com fuig el terror.
El terror fuig de la claror.
No existeix la negror.
Només hi ha claror,
no creguis en la por,
i no hi haurà horror.
L'actor ja no te por,
només veu claror,
tot canvia de color,
no existeix la negror,
només la blancor.
No guardis rancor,
si no, tot serà pitjor.

No siguis traïdor
i el mon serà millor.

Amatullah Raisa Kadi

El robo

Estoy en la cama pensativo, se escucha la puerta, dos disparos, y escucho dos voces que vienen y me dicen que no me mueva, y me apuntan con la pistola.

Me dicen que me van a secuestrar durante un tiempo hasta que la policía se marche, me pegan con el arma, me roban todo lo de valor, me tienen amordazado contra la cama, no puedo ni hablar, ni mover brazos ni piernas. Ellos siguen ahí esperando, llevan dos hora quietos y disparando a la policía que le intenta convencer de que me suelten, cogen, me quitan las cuerdas i me apuntan en la cabeza con el arma, me dicen que no me mueva y le dicen a la policía que si suben me matan, acaban conmigo. Asustado le pego a uno de ellos, intento saltar del balcón, pero me cogen antes, y me disparan en el brazo, pero no me rindo, le doy un cabezazo, cojo el arma, y salgo por el balcón. Y la policía me lleva al hospital para que me recupere.

Cristian Santos Marín

El terror i la por

M'imagino què passarà quan arribi a casa, si em matarà. A cada segon i minut que passa, cada vegada tinc més por, no sé si trucar a la policia, o m'escapo, però no puc fer això.

Al carrer fa molt de fred, és de nit, ja no hi ha el soroll que se sent dels cotxes, com a molt dos o tres cotxes que passen. Després d'una estona sento unes persones cridant, quan miro per la finestra veig com una persona està al terra sagnant, pensava que era ell, tenia una por impressionant, pensava que ja pujava per mi.

Després de cinc minuts vaig tornar a veure per la finestra i l'únic que vaig veure va ser que aquell noi s'havia marejat i ja s'estava despertant. Ja són les 2 de la matinada, encara no ha arribat i tinc una por impressionant, encara no he anat a la meva habitació, m'he tancat l'habitació perquè no entri, però no m'importa ja sé que em queden poques hores de vida perquè cada segon i minut em moro de por.

Ja són les 3 de la matinada, des de la pallissa que m'ha fotut a les 9 de la tarda d'ahir encara no ha vingut, tinc un mal pressentiment, quan em vaig a dormir m'i'adono que m'ha tancat la porta, he anat a la cuina i he agafat una escala i quan he tancat la porta, després d'una bona estona, me l'he trobat mort al meu llit.

Hamid Ed Dounassi

EL ROBO

El día 7 de enero acabábamos de celebrar mi cumpleaños, luego por la noche a la hora de dormir mi marido se fue a trabajar y me quede yo sola.

Cuando me acababa de meter en la cama empecé a escuchar pisadas y voces, cuando me entere y fui hacia el ruido y las voces. Cuando llegue vi a dos hombres hurgando mis cajones en la habitación de mi hija, cuando me vieron sacaron una pistola y el otro hombre un cuchillo, me dijeron que no me moviera que si no iban a hacer algo horrible, les hice caso y me fui de puntillas y me senté en el sofá temblando cuando se fueron mire la habitación de mi hija y estaba todo vacío y lleno de sangre llame a la policía y ahora están investigando el caso.

Alba Cano Tosso

MI SECUESTRO

Esta es la historia que me sucedió un día: estaba en mi casa, y de repente, sonó el teléfono. Lo cogí, y una persona con voz distorsionada me dijo: quieres ganar dinero fácil? Yo dije: si, encantado, dime qué tengo que hacer. Él dijo: quedaremos en la plaza del parking de la Plaza de la Vila mañana por la noche alrededor de las 10 de la noche, y colgó.

Yo estaba impaciente y esa noche no dormí de pena. Al día siguiente estaba impaciente por saber qué pasaba, llegue al sitio y el hombre estaba ahí. De repente, del coche salieron cuatro personas más, me pegaron un sartenazo en la cabeza y me quede inconsciente. Cuando me desperté, me encontré en un sitio oscuro y pequeño. Lo que me pasó durante los días siguientes son cosas que ni puedo nombrar y no sé ni cómo sigo vivo.

Jordi Arenas Carballo

LA CAPUTXETA MALVADA

Conta la història que la caputxeta hi va haver una època que va estar posseïda per un dimoni molt malvat que volia que assassinés al que li respongués malament, perquè a la persona endimoniada la van matar per respondre malament. Fins que un dia la caputxeta va anar on la seva àvia; l'àvia li va respondre malament i la va matar.

Anthony Córdova

POEMA DE MIEDO Y TERROR.

El horror es como el miedo y el terror,
todo es difícil, cada vez es peor.
Muchas veces es difícil andar en la oscuridad,
es como si hubiera maldad.
No entiendo pero los padres dan seguridad,
eso será porque nos dan felicidad.
Busca en tu interior todo el horror,
es fácil de sacar, se valiente
y lo descubrirás.
El miedo es lo que nos hace ser más fuerte,
todo nuestro miedo está en nuestra mente.
Miedo terror todo es pasión,
que se esconde dentro del corazón.

Cristian Poyatos

EL TERROR I LA POR

Oi que sempre heu escoltat històries de por que us conten els vostres pares o els vostres amics i que a vegades ens fan por i altres no? Doncs jo, un nen de 13 anys, us explicaré una història molt misteriosa:

La història comença amb un noi jove que sabia controlar els esperits, sempre quan volia es posava a contactar amb els esperits i obtenir informació d'ells que ell mateix no sabia.

La gent deia que els utilitzava per fer barbaritats, o sigui, pel mal.

Els utilitzava per les coses que ell no podia fer, per exemple pegar a algú o coses així.

Una vegada va intentar fer alguna cosa que els esperits no volien i el noi ho va fer, i després d'uns dies, quan estava llegint o fent alguna cosa en la seva habitació, els esperits van venir i el van agafar i el van estomacar contra les parets com si fos una pilota; els esperits estaven tan enfadats que no van parar, i aquell noi va morir d'una mort terrible.

LA LLIÇÓ és que amb els poders que tens no intentis fer una barbaritat, sinó hauràs de pagar-ho.

Addullah Bin Zubair

UN DIA ANAVA PEL CARRER...

Un dia anava pel carrer, vaig sentir crits a la paperera. Quan vaig arribar a casa meva, una dona va trucar al timbre, li vaig obrir i era una dona una mica estranya. Tenia els cabells molt despentinats, i em va dir que volia anar al lavabo, jo li vaig dir que hi podia anar i va deixar la cartera a sobre l'armari de les claus. Quan se'n va anar es va oblidar la cartera i jo la vaig agafar. Quan la vaig obrir estava plena de cabells, una carta i una clau antiga. Quan vaig

agafar la roba per posar-la a la rentadora, vaig veure que hi havia algú sota les escales del meu bloc. Aquesta persona tenia els ulls blaus, era algú que m'espia. Aquesta dona cada dia em trucava a les 2 de la nit, cada dia .De vegades em trucava a la porta a mitjanit i un dia vaig anar a avisar a la policia, i aquesta dona va ser detinguda i mai més vaig saber res d'ella.

Ismaail Allal